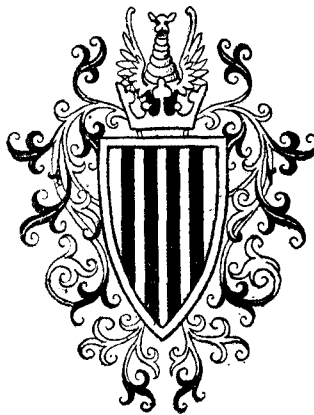

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

S U M A R I

El dia de la victòria.—A la lluita ciutadans!
— Amb Catalunya o contra Catalunya. —
Una campanya d'immundícia, *per Tomàs Benet*.—Els negatius.—Balanç de l'actuació dels partits regionatista i lliberal al districte de Granollers-Badalona. — Conversa setmanal, *per March*.—Als meus electors del Vallès, *per Joan Lligé i Pagès*. — Comentarís. — * * --- Crònica de la Comarca.

ANY I

NÚM. 12

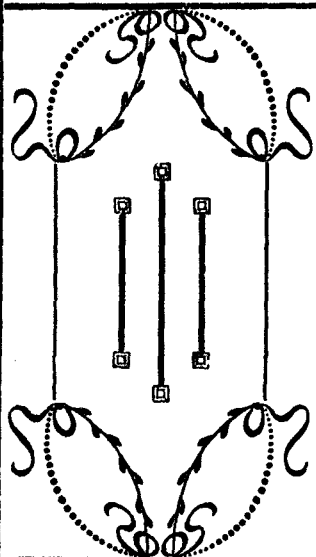
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'es el de nostre oficina, digui'ns que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del seu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa

Descompte de Lletres :: Checs

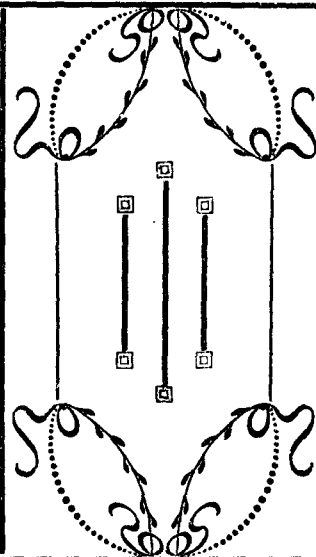
Pago de Cupons :: Compra y
venda de tota classe de paper

:: :: negociable en Borsa :: ::

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115

GRANOLLERS

Alcoholcs * Anissats * Licors * Vins generosos

*Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

El dia de la Victòria

Demà sortirà triomfant de les urnes la candidatura de

D. Joan Lligé i Pagés

¡Vallesans! ¡Granollerins! ¡Catalans de cor! Que ningú manqui en el compliment de son deure.

La victòria serà esclatant, com jamai s'hagi vist.

Les quatre barres triomfaràn novament sobre els que volen anorrear a Catalunya.

¡Per l'autonomia de Catalunya; per el triomf de l'Estatut aprovat per els ajuntaments; per a escombrar per a sempre als paràsits que volten nostra terra, comerçant amb ses conviccions, voteu al candidat nacionalista, voteu a

D. JOAN LLIGÉ I PAGÉS

La propaganda personal és el fonament més segur de l'èxit d'unes eleccions.

A la lluita, ciutadans!

LA sèrie no interrompuda de victòries que de molts anys ençà ve obtenint la candidatura regionalista en les eleccions legislatives i provincials, lluitant contra el conglomerat caciquista que acapdilla en Torras, és penyora del esclatant triomf que assolirem en les eleccions de demà.

Els nostres adversaris no ho ignoren, però faràn forces de flaqueza, apel·laràn a tots els mitjans imaginables per tal d'obtenir sisquera una votació relativament nodrida. Mes serà en-debades tot el que fassin. La seva candidatura està irremissiblement condemnada al fracàs sorollós d'altres vegades perquè'ls manca, com sempre, la confiança del districte. Contra la esplèndida ufania que al Vallès i a Badalona ha assolit l'ideal de la pàtria renaixenta, que abranda tota la terra catalana i del que n'és entusiasta paladí el candidat regionalista senyor Lligé, res no podrà l'organització caciquista que representa el senyor Umbert, fillola de l'anacrònica i caduca dels partits centralistes, culpables de la decadència i de l'empobriment d'Espanya.

Ningú no dubta del nostre triomf en la batalla d'avui. Arreu de Catalunya l'entusiasme pels candidats nacionalistes és tan viu, per no dir més, com en les memorables eleccions darreres

El triomf de la nostra candidatura, es triomf de Catalunya.

Vallesans: no traiu a vostres convencions i amor per vostra terra.

que vencérem en tot el front. Però cal que'ls amics del senyor Lligé treballin amb el mateix braó, amb igual coratge que si la victòria dependés de l'esforç aïllat de cada ún. No es tracta avui solament de guanyar l'elecció, és precís que l'abundó de vots sobrants llevi la darrera esperança d'un éxit futur al caciquisme torrista, els escandalosos procediments del qual tenen indignat al districte.

La candidatura del senyor Umbert, ribetejada de republicana per la delegació vergonyant de l'«Unión monàrquica nacional» a Granollers, no representa altres interessos que 'ls particulars dels quatre senyors que s'han constituït en coalició de cacics per a explotar el districte. Enfront nostre no s'alça una bandera, símbol d'un ideal respectable, car si així fos, nosaltres sense deixar de lluitar pel triomf del nostre candidat, amarats de fèrvid entusiasme per la causa de Catalunya i pels interessos morals i materials de la comarca, lleialment i sense temença ho regoneixeriem. Enfront nostre, en les eleccions d'ara, com en les anteriors, no hi veiem més que un parrac esquinsat per les mans pecadores dels mateixos que l'enarbolen, en rampells de menyspreable de repugnant cobdícia.

En Torras ha escullit al senyor Umbert per a candidat perquè no n'ha trobat d'altre que volgués prestar-se a servir la seva política, a fer-li el joc, a secundar els plans d'abominable, de desenfrenada dominació que l'obsessionen. El senyor Umbert, deixant enfonsar el seu nom en el fang de la política caciquista del torrisme, sofreix una lamentable encepçada que serà el primer de planyer. La derrota que li espera portarà al seu ànim la convicció de l'engany de que s'el fa víctima. Les males companyies que l'enrotllen l'han avarat a una aventura, els resultats de la qual seràn, per a ell, les despeses a que l'obligaràn i el ridícol del fracàs. I es que el senyor Umbert, enlluernat per la falsa perspectiva que li han fet veure, no s'ha donat compte de que no

és indicat per al càrrec a que aspira, car el districte exigeix unes condicions que ell no té.

Acut el senyor Umbert a la palestra desproveït d'un ideal concretament definit fent-se triar per qui'l presenta una denominació política qualsevol. Se fa apoiar pels elements caciquistes més avorribles del districte, la sola companyia dels quals bastaria per a assegurar-li la derrota. Escampen al vent la seva candidatura els culpables de la política immoral, de violències i d'odis que tenen escandalitzada la opinió honrada de la comarca. El recomanen els qui acaben d'adherir-se a una flamant agrupació fundada per a oposar-se a les aspiracions de Catalunya i és, per tant, anti-catalana. El defensen els qui destorben i entrebanquen totes les obres d'utilitat pel districte. Li cerquen vots, malgrat l'etiqueta republicana enganxada a la seva candidatura, els qui pretenen monopolitzar els sentiments monàrquics. Les classes treballadores el miren amb prevenció, les productores amb desconfiança, la pagesa amb antipatia. Ningú no'l veu amb goig. Resten sols al seu costat els despitats, els incondicionals d'un personalisme en liquidació, els qui s'engreieixen a l'ombra d'una política de favor.

Mentres el districte conservi el seny de que ha donat esplèndida mostra en tantes eleccions, no s'imposarà el torrisme. Mentres el sentit comú no abandoni als electors, no votaran als candidats que recomani la coalició lliberal-demòcrata-caciquista que acapdilla el mes funest dels polítics que ha patit la comarca.

Per l'autonomia de Catalunya, per la defensa dels interessos del districte, per ciutadania, per esperit de conservació, pel bé de tots, ¡a la lluita ciutadans! ¡Visca la candidatura regionalista!

Catalans:

VOTEU PER CATALUNYA!

Els que s'abstenen de votar obliden el compliment d'un deure de ciutadania i queden subjectes a les penalitats que senyalen les lleis.

Amb Catalunya o contra Catalunya

ALTRA vegada son cridats els electors per a expressar, amb llur vot, la voluntat sobirana de la nostra terra.

Les eleccions del diumenge tenen, més que cap d'altre, el caràcter de plebicit per l'Autonomia de Catalunya. Les oligarquies madrilenyes i els neulits esqueixos llurs que a l'escalf del caciquisme centralista proven d'arrelar-se de nou en la terra catalana, han decidit que d'aquestes eleccions ne brolli una minoria que embustrejant el nom de Catalunya, s'alci en el Parlament d'Espanya per a negar el dret del Poble Català a regir-se lliurement.

Els termes en que's planteja la lluita son, doncs, clarament definits: **AMB CATALUNYA O CONTRA CATALUNYA**. O es vota per l'Autonomia de Catalunya, als candidats nacionalistes, o es vota, per la sotmissió provinciana de la nostra terra al caciquisme centralista causant de tots els desastres d'Espanya, els candidats de la *entente* caciquista, embarniçats de demòcrates o lliberals, de conservadors o republicans segons els districte on lluitin.

Al districte de Granollers-Badalona també la

Treballeu amb la certitut de la victòria.

Cada vot conquerit afiança el triomf.

El dret de sufragi, es l'expressió de la llibertat del home. La llei ens ampara contra els que vulguin coaccionar nostra llibertat.

conxorxa caciquista presenta candidat. Els qui'l presenten son els mateixos elements de sempre, prou coneguts i mal vistos al districte, que tant tost s'encabeixen a l'extrema dreta com a l'extrema esquerra. Son els pertorbadors els mercaders de la política, falsejadors del sufragi, fomentadors de baralles als pobles, afiadors de rencúnies i odis. Son els eterns derrotats en eleccions generals, les escurrialles del caciquisme bandejat per la Lliga, les desferres del *exercit d'ocupació* vençut pel Nacionalisme, son els forjadors d'un feudalisme que deshonraria la comarca. Van a la lluita, ádhuc sapiguent a la bestreta que han de perdre, per por a la política moralitzadora que ardidament defensa el candidat regionalista, per odi als que volem l'enterrament dels procediments vergonyosos que son el nirvi de la política que representa i practica el torrisme.

Per l'alliberament de Catalunya, per llur propi interès individual, doncs, als electors del districte de Granollers no'ls escau votar la candidatura patrocinada per la coalició liberal-demòcrata-caciquista, ridiculament guarnida amb flocs republicans, car tothòm sap que és En Terras, transfuga de tots els partits, ara afiliat a la «Unión Monárquica Nacional», director de la majoria de l'Ajuntament que no paga a ningú i entrebancador de totes les obres d'utilitat pel districte,

No tingueu por ni a les amenaces ni a les coaccions. La victòria es segura i ningú podrà desdir lo que l'escrutini ens ha de demostrar.

qui s'ha empescat el republicanisme del seu candidat, amb la mateixa frescura que avans presentá al albista Marqués d'Olérdola i al romanonista Boèt (aquell cunero que hagué de sortir de Catalunya per a atrapar, per quinze dies, un acta) com presentaria al Raisuli si aqueix moro li servís pels seus manetjos.

Per sort el districte ens coneix a tots. Perxò la candidatura caciquista del Sr. Humbert serà irremisiblement derrotada. El triomf de la nostra està tan descomptat que ni tan sols ens cal parlar-ne, car el prestigi personal del Sr. Lligé i la seva significació política li reportaren en les eleccions passades la senyaladíssima victòria que tothòm recorda.

No ignorèm, però,—i donèm la veu d'alerta als nostres amics—que'ls patrocinadors de la candidatura caciquista esmolten les eines que usen en totes les eleccions: arbitrietats, coaccions, enganys. Com qué llealment no poden guanyar apel·laràn a tots els mitjans per a que sembli que compten amb vots al districte.

Els procediments habituals del caciquisme torrista no reixiràn tampoc aquesta vegada, però cal que tots els amics de la candidatura regionalista no es descuidin.

Ciudadans: Per Catalunya, pel districte, **voteu al candidat regionalista EN JOAN LLIGÉ PAGÈS.**

Una campanya d'immundícia

DESDE la primera a l'última de les línies contingudes a un paperot que, titulantse-orga de la «Coalició Liberal Demòcrata», es publica a Granollers, es contenen una sèrie ininterrompuda de mentides i enganys, que omplen de llot als qui les escriuen. Arriben a l'injúria, titllant de *pinxos* als apoderats del senyor Lligé;

ja que cap altra persona estranya envià aquest a Granollers el dia del séu triomf electoral. Amenaça de mort a dits senyors, després d'injuriar-los; inventa frases d'en Cambó, que mai ha pronunciat; imagina divergències que ningú en té notícia de que existeixen; anuncien la retirada del nostre amic, que desmentim en absolut, per descoratjar la gent; parlan d'ofertaments i demandes del veritable i valiosíssim «Orfeó Granollerí», quan res d'això ha existit; treuen a reluir-lo de les denúncies, quan els traidors i denunciadors d'ofici son ells! Per tapar la vergonya de la seva incongruència política, fent-se passar per monàrquics i republicans, catòlics i ateus, autonomistes i anticatalans, conservadors i sindicalistes, segons convingui, volen desprestigiar a la «Federació Lliberal Autonomista», que públicament els ha desautoritzat.

Aquesta gent ni senten la dignitat del periodisme, ni poden fer valer en sa propaganda més que la vilesa i l'embust. Les seves paraules estan amb perfecte acord amb el seus fets reprobables i que tothom coneix.

Això ho fa fer el despit que'n senten perque la faràndula torrística trova, allà on và, una fredor de mort i un despreci d'ignominia. Veuen clar que'l primer de juny serà el dia del enterrament definitiu del migrat prestigi que encara tenen a alguns llocs, i per això increpan a nostre candidat com autor de divergències que sempre ha procurat esvair i fitllen als honradíssims concellers de Badalona, com a traidors d'un pacte, que no van complir els amics d'en Torras, que feren l'ajuntament de la bella ciutat levantina, cau de llurs pirateries i immoralitats.

Nosaltres, com periodistes, no discutirem ja mai ni tractarem com a confrare, a un paperot que així es porta. La nostra ploma s'enllotaria si ho fessim i és massa la nostra dignitat per a tractar amb uns esquellots rastres, que no senten la dignitat ni la decència.

TOMÁS BENET

A cada elecció vos han promès nostres enemics, la victòria. Jamai l'han assolida. Ara tornan a prometre-la de nou, valentse de les mes absurdes mentides. No els creieu que tornan a volguer abusar de vostra credulitat.

Els negatius

NO hi ha res pitjor que esser negatiu. L'home negatiu, l'home que no més procura destruir sens edificar mai, és la pitjor plaga que pot sofrir un poble, és molt pitjor que cap de les set plagues d'Egipte, car ell sol les acapara totes.

A Granollers en patim un d'home d'aquesta mena i aquest es en Torras, el patrocinador de quantes candidatures negatives se presenten.

Ell patrocinà, per dues voltes, seguides a en Boèt; després patrocinà al marquès de Olèrdola, i avui patrocina a el jove Umbert, quals candidats no han representat més que negacions.

D'en Boèt no cal parlar-ne; tots el coneixem prou. La seva candidatura representà sempre una negació; mai afirmà res, fora l'odi a la Lliga i l'odi no fa mai res positiu.

El marquès d'Olèrdola, en Rius i Rius, no sols aquí, sino fora d'aquí, tothom el coneix per negatiu, per destorbador, per anar contra tot lo que respira idealitat i vida.

El jove Umbert no representa res. Es diu, o millor dit, li fan dir, perque ell no diu res — ¡qué

Voteu als candidats que tinguin solvència moral. La candidatura torrística, es el desprestigi de Catalunya. Voteu a Don Joan Lligé.

Balanç de l'actuació dels p al districte de GRAN

Obres degudes a l'actuació dels diputats de la Lliga Regionalista

Del temps d'en Plaja

- Carretera de Montcada a La Roca, servint als pobles de Montcada, Sant Fost, Martorelles, Montornés, Vilanova de La Roca i La Roca.
- Pont sobre el Congost a Granollers, a la carretera Barcelona-Ribas
- Enllaç de la carretera de Barcelona-Badalona, per Santa Coloma de Gramanet.
- Carretera i Pont (en construcció) de Santa Coloma a Barcelona.
- Carretera de Badalona a Mollet amb Pont sobre el Congost passant per la Conreria.
- Carretera de Martorellas.
- Subvenció al Pont sobre el Congost, construït per l'Afuntament de Montcada.
- Carretera de l'estació de Parets a Bigas, passant per Parets, Lliçà de Vall, Lliçà de Munt a Santa Eulàlia.
- Carretera de l'Estació de Les Franquesas a Cánovas, servint Corró de Vall, Corró de Munt i Cánovas.
- Carretera de Palautordera a Montseny.
- Carretera del Coll de la Maia.
- Carretera de Cardedeu a Cánovas.
- Carretera de Montmeló a Granollers.

Del temps d'en Lligé

- Camí veïnal de Montmeló a Vallromanas i Pont de Montornés, aprovació del projecte, estan despaixat per anar a la subasta dintre pocs dies.
- Pont de La Roca, aprovació del projecte i tret a subasta.
- Aprovació del projecte i preparació de subasta del camí de Lliçà de Vall.
- Projecte de camins de Sant Feliu de Codinas a Sant Miquel del Fay i de Palautdaries, Lliçà de Munt a l'estació de Granollers-Canovellas. (S'estan acabant els dos projectes tècnics del primer troç i aviat començarà el del segon.
- Empredrat de la carretera de Badalona.
- Inclusió del Pont sobre el Congost de La-doma, a n'els projectes d'obres urgents.
- Pas superior de la carretera provincial de Granollers a Masnou al atravesar la línia de M. Z. A.
- Obtinguda consignació per els estudis dels Ponts de l'Estat de la carretera Barcelona Ribas, haventse començat els del que pertoca a Montcada.

Partits regionalista i liberal GRANOLLERS-BADALONA

Actuació d'en Torras i del seu partit

—Suspensió de les obres del Juiat de primera instància a Granollers, per les que els pobles del districte varen aportar una cantitat important.

—Suspensió de les obres del Pont de Granollers sobre el Congo-st aprop de dos anys.

—Enverinament de les lluites polítiques als pobles i a la vila, perseguint implacablement als que no segueixen la seva política.

—Una desastrosa administració municipal, escamotejant la presentació dels comptes per no fer públic l'estat precari de l'hisenda municipal de Granollers.

—Eliminació de gran nombre de elements regionalistas de les llistes electorals, havent sigut reposats en virtut del recurs entaulat per els mateixos.

—Entorpirment per la construcció de la carretera de Martorellas de Dalt, mediant la presentació de recursos contra l'acort de l'Ajuntament d'aquell poble,

—Falsificació d'una carta d'en Prat de la Riba, per enganyar als amics del mateix, recomenant-los la candidatura d'en Torras.

—Entorpirment del expedient del Pont de Montornés i de quantes millores s'han fet al districte.

—Amenaces de tota índole desde el seu periòdic, al estil dels matons i gent des-camisada.

—Fa us de les mentides mes reprobables i juraments falsos, per assolir els seus propòsits de venjançes personals, o conveniencies polítiques,

—Falsificació del acta de Sant Feliu de Codines en les eleccions, de diputats provincials, segons apreciació de la mateixa Diputació, aont la comissió d'actes va declarar greu la del Sr. Torras.

—Traicionament als seus companys de lluita electoral els carlins, als que no votaren els amics d'en Torras, perquè axis trionfés per minoria, la candidatura del mateix.

—Utilització de la compra de vots, amenaces, oferiments, inverosímils i mai complets, per afavorir les candidatures anticatalanes.

—Creació a Granollers d'un caciquisme intolerable, molt pitxor que'l d'En Lachica a Granada i que no trigarà gaire a tenir per ells funestíssimes conseqüencies.

OBRES DE CARACTER PUBLIC I DE MILLORAMENT AL DISTRICTE, **CAP**

Els regionalistes portem guanyades cinc eleccions consecutives de diputats a Corts. Novament obtindrem la victòria, malgrat les baixes maniobres de nostres enemics.

ha de dir, si és tan novici en aquestes coses! — en uns lloc qu'es de la «Unión Monárquica Nacional»; en altres, republicà socialista i fins sindicalista, catòlic i anticatòlic a la vegada; en fi, una sèrie de coses que l'una destrueix l'altre, fins al punt que oficialment en la Junta del Cens, perque no sabien on encabir-lo, el feren classificar com a independent, lo que avui vol dir negatiu.

En Torras, que també es feu proclamar junt amb en Juanitu Montañà, actual batlle de Granollers, es feren classificar com a *indefinidos*.

En Torras i en Montañà es diuen oficialment *indefinidos*. ¡Apunteu-s'ho, amics seus de Granollers!

¿I sabeu perquè s'en diuen d'indefinits? perquè ja no saben que dirse, perquè no gosen afirmar lo que son, perquè tenen por de mostrarse com son, perquè no tenen valor per a presentarse tal com son, tement que la gent els rebutji.

¿Voleu cosa més negativa que esser indefinit?

¿Quina tasca voleu que fassin uns homes que es diuen indefinits?

En Torras i tots els seus son negatius, i dels homes negatius no pot esperar-se'n res. Rebutjeu-los a ells i als qui amb ells s'acomboian.

En Torras no ha fet mai res. En canvi ha privat sempre que els altres fessin. Avui, ja no sabent lo qu'es i lo que vol, es diu *indefinido* sinònim de negatiu.

Es perden el 40 per 100 de candidatures.

Faciliteu la seguretat del repariment envian candidatures a tots els amics.

CONVERSA SETMANAL

SENYOR Gregori, la veritat: si ho entenc,

que'm pelin.

— ¿Que tens, Nasi? ¿Quina mosca t'ha picat? ¿De qué t'esclames?

— De lo que vosté també veu, encar que no ho digui.

— Veig tantes coses, Nasi; veig tantes coses, que si les havia de dir totes... Però bé, ¿de qué t'esclames, tú? ¿Qué no estás animat? ¿Qué no está bé'l districte?

— ¡Oh, aixó sí! Amb el resultat no hi tinc cap dubte; si precisament lo que vull dir, lo que dic que no entenc, es una raó més per a creure que, forsosament, havem de guanyar.

— Veiam, explicat.

— Vosté no s'ha fixat que els nostres contraris canvien de color molt sovint.

— ¡Oh! aixó es costum amb ells. Ho han fet sempre.

— Si parlan i tractan de conquistar un rector, son més catòlics que ningú, més que'l Papa, de Roma, i la Lliga es l'entitat més anticatòlica que existeix.

— Lo que no es obstacle per a que en Torras hagi fundat unes escoles neutres a L'Unió.

— Aixó, segons amb qui parlen s'ho callen. Si parlen amb un obrer son més socialistes i sindicalistes que'ls germans Roca i que en Pestaña.

— Lo que tampoc es obstacle per a fer treballar als seus obrers de Sant Feliu o Bigues més hores que'ls altres.

— Si parlan amb algún senyor Esteve o Mariano d'aquells que encar llegeixen en Bruxi

o «La Vanguardia», prenent xacolata, son de la Unió Monàrquica i més conservadors que en Cánoves.

— Però van amb en Montañá, que es republicà i anticlerical.

— Oh, es que a les rectories i a casa d'aquestos senyors ja no hi va en Montañá.

— Fan bé, car no sabria aguantar-se i els comprometria com va fer a La Garriga.

— Es que'l! sempre's creu que parla amb el públic de l'Unió.

— Per aixó segons on van no'l deixen entrar, el fan quedar a fora. Ves següent, Nasi.

— Sencillament, que no ho entenc, que no se compendrer aquest canvi de casaca.

— En aixó no fan mes que lo que ja feia en Castelar, en el temps de la Gloriosa.

— ¿En Castelar, que feia?

— Quan anava a predicar pel mon, solia anar de primera en el tren i quan faltava una estació per arribar a lloc, canviaba de cotxe, passaba a tercera i es posaba una brusa sobre el pulit traje que duia.

— Si qu'era murri.

— Així els obrers que l'anavan a rebre el veien vestit amb *la honrada blusa del obrero* i creien que havia fet tot el viatge de tercera.

— Ja veig que el procediment no es nou, però fins i essent així, en Castelar els enganyaba en la part externa, ell no canviaba de color.

— Es que'l mon progressa i lo que feia en Castelar amb la brusa, aquestos ho fan amb els partits.

— Però així enganyan a la gent.

— Per aixó ho fan. ¿No saps quin es el seu lema?

— Digui, senyor Gregori.

— Segons un diari que'ls fa campanya

«Contra la «Lliga Regionalista» todo,

Els que venen el seu vot son traïdors a la seva pàtria, bastardeixan el seu nom, llegan a llurs fills un nom deshonrat.

hasta las pastillas de sublimado corrosivo.»

«Al combatir los regionalistas, ten presente que el fin justifica los medios.»

«Frente la casa de Cambó hay un farol. Diez pasos más allá venden cuerdas. Son dos cosas que conviene no olvidar.»

«No olvidéis ninguno que el día primero hay que votar a unos y hacer «botar» a otros.»

«Para el día de las elecciones tres cosas os aconsejo, patriotismo, patriotismo, y un buen garrote.»

«Este número ha sido sometido a la previa censura militar.»

— ¡Em fa quedar parat, senyor Gregori! Aixó diu un diari?

— Aixó diu un diari, Nasi.

— I aixó del fanal i de les cordes, no li sembla, senyor Gregori, que te ribets de provocació?

— Si, Nasi, i fins alguna cosa mes atrevida. Si alguna cosa semblant haguessim dit no saltres...

— ¡Deu ens lliuri!

— Sí, ¡Deu ens lliuri! I crec que'ns en lliurarà perquè tenim més prudència i més enteniment.

El bon elector, vota dematí. Votàn a primera hora no vos sorprendràn vostres vots, i evitareu que suplantin vostre nom.

ment, però si haguessim dit cosa semblant a bon segur que ja forem a la presó.

— Ja ho pot dir, ja ho pot dir, senyor Gregori.

— Davant de tot aixó, el fer d'arlequi polític, el disfressar-se de diferents colors per a enganyar a alguns il·lusos, ja veus que encara resulta ignoscent.

— Però, senyor Gregori, després de veure com regala així l'odi, el despit, la rancúnia, pot haver-hi algú que tingui un través de dit de front que vagi amb aquesta gent?

— L'odi i l'afany de figurar solen esser dues coses que fan passar al home per sobre de tot. ¿Qué't creus tu, Nasi, que molts dels que es deixen enganyar son realment enganyats? No, no t'ho creguis pas. Si l'odi no'ls ofusqués no'ls seguirien, perquè ja saben que els enganyen. Però l'odi no mira traves, salta per sobre de tot. L'odi a la Lliga uneix a aquesta gent, perquè la Lliga vol el bé de Catalunya, per sobre de l'ambició d'ells.

— Tot lo que vulgui, senyor Gregori, però davant d'aquestes amenaces tant descarnades, m'estranya que hi hagi cap català i fins cap espanyol de sà judici que vagi amb aquesta gent.

— Doncs n'hi han, Nasi, n'hi han. Jo coneix persones, de bona educació, gent de carrera, de fermos principis religiosos, persones fins capasses de donar-te un bon concell, però que en tocar-los aquest punt... tururut, ja perden la serenitat, s'exalten i es impossible discutir-hi.

— Doncs es que aquest deu ser el seu rampell.

— Tens raó. Jo sempre que'n sento algún penso en D. Quixot que, tal com ens el presenta en Cervantes, era instruit, educat, ben parlat, discret i fins demostrava talent natural, però en tocar-li la seva flaca, ja s'havia acabat

la serenitat, l'educació, els modos, la discreció, el talent, i tot, fins al extrem d'anar a cops de sabre si'l contradeien.

— ¿Doncs digui que aquest mal no es pas nou?

— ¡I que ha de ser, sant cristià! Sort que aquestos son pocs, molt pocs, per sort de Catalunya.

— Amb un n'hi ha massa, però'm sembla que el pobre D. Quixot ho feia de franc aixó d'esser desequilibrat.

— Nasi, ets molt maliciós. ¿Vols dir que aquestos de la dèria de que parlavem..?

— No ho fan de franc, esperen alguna cosa.

— També esperaba D. Quixot la conquesta d'algún regne per a ell i una ínsula que prometia a en Xanxo Panxa.

— Així ja s'assemblen mes.

— Sempre n'hi hagut i n'hi haurá de Quixots i i Xanxos que, dintre un relatiu bon criteri, tenen una mania que sels sobreposa, els uns, i una simplíssima credulitat, els altres.

— Però aquesta mania que tenen els Quixots i aquestes credulitats dels Xanxos d'avui em sembla que'es més interessada que la de aquells personatjes d'en Cervantes.

— ¡Es clar, home, es clar! Els d'avui son més positius, fan de desequilibrats i de creduls perquè'ls donguin alguna cosa. Per aixó son capassos fins de vendre's a Catalunya. Hi ha molt que dir, Nasi, sobres el modo de ser i de fer d'aquestos senyors.

— Parli-me'n, espliqui-m'ho.

— Tenim altra feina. Avui ja hem parlat prou. La setmana entrant t'en diré alguna cosa que avui no convé dir.

Per trasllat
MARCH.

AQUEST NÚMERO HA ESTAT PASSAT
PER LA CENSURA

Als meus electors del Vallés

SI la satisfacció mes intensa de ma vida va ésser tenir l'honra de representar-vos, en la darrera legislatura, ha sobrepujat aquell goig el sentit, al veure la ratificació de confiança en ma persona que significa la meua reelecció, molt més assegurada que a la primera vegada que me vareu dar vostres vots.

No s'ha de sentir ofesa la meua modestia al recordar-vos quant he treballat i conseguit en prò del districte. Ningú podrà dir que no atengués llurs demandes, que vaig procurar servir amb tota llealtat i entusiasme i fins on van arribar les meves forces.

La meua significació política és ben clara i determinada, presentant-me com adscrit a la «Lliga Regionalista», que te posats tots els seus ideals en l'Estatut d'Autonomia, aprovat per els ajuntaments catalans. En la qüestió social l'obra feta, en la meua indústria particular, per els meus companys que m'honoraren en presidir-los, os convencerà de quant he fet per a millorar la condició dels obrers, en mires a les tendències modernes.

Catòlic fervorós, no claudicaràn jamai els meus sentiments religiosos, i en la defensa dels interessos morals i materials de l'Església, sacrificaré quant soc i tinc.

Els problemes agrícols, íntimament relacionats amb la qüestió social, han meregut i mereixen com aquesta, una especial atenció per part dels polítics de la «Lliga Regionalista», que desde el poder han procurat, — com deia recentment el nostre gran amic en Cambó, — fer una transformació en Espanya, preparant-la social i econòmicament per a les grans qüestions que la gran guerra haurà reportat al món.

Jo tinc el convenciment firmíssim que els electors del Vallés decidiran apoiar, el proper diumenge, la candidatura meua, que representa una política d'afirmacions, front a la que no n'apareix un altra que la representada per un zurgit de negacions i arbitrietats.

Joan Lligé i Pagés

Granollers, 28 Maig de 1919.

Comentaris

A Vallromanas ha fet molta gràcia això de *pacificador de los pueblos*, que en Torras es diu a sí mateix. Quan els regionalistes estaven disposats a renunciar a l'acaparadora majoria de Montornès i Vallromanas si per assolir-la el poble es dividia, ve en Torras i predica als vallromanesos l'odi i la guerra contra el municipi de Montornès, dient-los qu'els tenen abandonats, i fent el gran paperot, per acabar demanant-los els vots per el desinteressat Umbert.

Com ningú s'els va escoltar, van sortir de Vallromanas amb la cúa entre cames, renegant d'aquell Jordana i els seus amics, contra els que no tenen cap eficàcia, ni els bravates matonesques, ni els oferiments de quartos, ni cap malifeta de les que la faràndala torrista porta en cartera.

* * *

Sembla que el senyor Umbert està un xic amoinat, perquè comença a veure la primada qu'està fent. Allò dels èxits mitínescos de Badalona i La Garriga no s'ho pot empassar, malgrat els persuassius arguments d'en Torras i la seva faràndula.

Ell recorda molt bé que al cine Picarol de la ciutat llevantina i havien tant sols unes 500 persones, contant-s'hi ell; n'olvida tampoc que al llegir les quartilles que en Torras li va fer, s'en passà una i es va fer un embolic que el públic comentava molt caritativament. No's pot treure del magí les interrupcions del mitin de La Garriga, on no varen produir cap impressió les noves quartilles redactades per en Torras i no arribà a comprendre perquè els aplaudiments varen ser tots per aquell jove polemista que interrompí el discurs d'en Montañá, i que cap s'en destinés a ell i als altres oradors.

¡Ja s'en penedirà, ja, del seu capritxo, perquè diu que els comptes no li surten gaire clars!...

Crònica de la Comarca

BADALONA

Poques poblacions del districte senten l'apassionament polític que es desperta a la bella ciutat llevantina, en les lluites electorals. Amb especial fruïció es esperat el resultat de la lluita del diumenge, que serà un nou triomf de la política d'honradesa i integritat que amb aplauso de tots els badalonins de seny, porta a cap l'ajuntament regionalista.

Tots recordan el escapoliment dels republicans, adoptant per dissimular-lo una actitud airosa i motivat, en realitat, davant del desastre de la seva administració bandàlica. Els badalonins, els grans i els petits, els poderosos i els humils, estan entusiasmatats amb els nous concellers, que han pagat, des de que governen, un sens fi de deutes i han lograt grans i importants millores per la població, i per això es té el plè convenciment de que si la majoria d'en Lligé en sa primera elecció va ésser esclatant, ara tindrà una importància molt més grossa i serà la ratificació plena i justa de la confiança que mereix a Badalona la actuació dels elements regionalistes.

SANT FELIU DE CODINES

Promet ésser renyidíssima la lluita de demà. Els bons regionalistes d'aquest poble no desmentiran sa brillant història política i es té la seguretat de que Sant Feliu contribuirà a l'esclatant victòria que obtindrà la candidatura del senyor Lligé.

MOLLET

Ha sigut comentada molt favorablement la contestació concreta i categòrica de LA VEU DEL VALLÈS a les fulles publicades per alguns significats polítics molletans en contra d'en Lligé, car com es fan pública i coneguda l'actuació del candidat de la Lliga, tothom sap a que obeeix aquella campanya de difamació, feta en tan desgraciada inoportunitat. Això no ha fet més que entusiasmar molt més de lo que ja estaven els ànims dels partidaris del candidat regionalista, que asseguruen que el senyor Lligé tindrà a Mollet una esclatant victòria, prova evident de la satisfacció del poble vers la persona que ha vingut representant-lo durant la darrera legislatura.

CANOVELLAS

El caciquisme que impera en aquest poble serà vençut, sens dubte, el pròxim diumenge. Regna entre els regionalistes gran entusiasme en prò del candidat senyor Lligé, que obtindrà sobre la candidatura contrària una forta majoria.

MONTMELÓ

No repercuteix gaire en aquest poble la lluita electoral. Malgrat aquesta serenitat d'apreciació, ha sigut molt ben rebuda la notícia de la reelecció del senyor Lligé, que tan dignament ha vingut representant al districte. Totes les opinions son favorables al triomf del candidat de la Lliga, que tants prosselits ha conquerit en aquesta població.

MONTMANY

Rebem notícies dels bons amics del Figaró, de que ja consideren diputat al senyor Lligé, a qui tenen que agrair un gran desinterés i fervorós entusiasme per quant pertany a n'aquest municipi. Una esclatant majoria contribuirà a la victòria que obtindrà dit senyor a tot el districte, de la que no cal ni dubtar-ne, als que coneixen realment el sentir de tots els pobles del Vallès.

Ens arriben de varis pobles, noves de que la faràndula torrista amenaça en provocar alteracions d'ordre públic, per a aconseguir la victòria, que una lluita lleal i honrada no li donarà jamai. Concorden dites noves amb les amenaces de violència que fa l'orgue caciquil de Granollers Nosaltres garantitzem als nostres companys la seguretat de llurs persones, però si quelcòm de nou arribés al més humil de nostres amics, farem personalment responsable de fals actes a n'en Torras, l'Umbert, en Montañá i demés comparses, i exercint un acte de llegítima defensa, arribarem "ipso facto" allà on tan innobles adverbis ens obliguin anar.

Imprempta Jaume Josphh : Granollers

SABONS

**B
A
R
R
A
N
G
E**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre va-
lors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de cotit-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fonsos
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

**Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercancies**

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS

:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria
Porcelana i
Floça

DAIGÓS

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 ::: TELÉFON 118 ::: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet
i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDES EN ELS ENCÀRREGS

